Sygn. akt **OS 6/24**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Tomasz Grabek**

Sędziowie: **r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca**
r.pr. Zofia Filipek-Kraczek

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…)na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…)r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 37 z późn. zm.) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Tomasz Grabek r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Zofia Filipek-Kraczek

OS 6/24

Uzasadnienie

W dniu (…)r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie (…)od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia. Odwołujący (…)zaskarżył przywołane powyżej postanowienie w szczególności zarzucając, przedwczesność rozstrzygnięcia, niedostateczne wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych oraz naruszenie jego praw jako skarżącego polegające na:

1) nie przesłuchaniu (…)w charakterze świadka,
2) nie przesłuchaniu radcy prawnego (…)w charakterze świadka na okoliczność wyzywania (…)w jej obecności przez radcę prawną (…)oraz na okoliczność przebiegu wyprowadzki radcy prawnego (…)z domu odwołującego w (…),
3) posiadaniu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie „większej wiedzy" niż wynika to z akt sprawy, co winno doprowadzić do jego wyłączenia się z przedmiotowej sprawy.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

Dnia (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (…)na postępowanie radcy prawnego (…).

W przedmiotowej skardze (…)zarzucił radcy prawnej (…), że nasilające się w stosunku do jego osoby agresywne zachowania godzą w jego dobre imię oraz budzą uzasadnione wątpliwości co do wykonywania zawodu radcy prawnego przez radcę prawnego (…). Skarżący poinformował, że w toku postępowania w sprawie o rozwód jego żona radca prawny (…)w swoich zeznaniach wielokrotnie nazywała go (…). Miała ona wielokrotnie wykrzykiwać te słowa, mimo uwag Sądu o powstrzymanie emocji.

Skarżący poinformował, że w dniu (…)r. wystąpił do Sądu Okręgowego w (…) z pozwem o rozwiązanie małżeństwa z (…). Jedną z przesłanek, która zdecydowała o wniesieniu tego pozwu był fakt, że w (…)r., pod jego nieobecność, w/w radca prawny

wyłączając kamery monitoringu i wyprowadzając się ze wspólnie zamieszkiwanego domu zabrała przedmioty stanowiące jego majątek osobisty.

Zdaniem Skarżącego wyłączenie kamer miało zapewnić brak dowodów wynoszenia rzeczy z domu. Ponadto Skarżący poinformował, że przez cały okres małżeństwa pozostawał z radcą prawną (…)w ustroju rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Zaznaczył też, że jego dom jest także (…) (pisownia oryginalna), którą to funkcję pełni od(…)r.

Pismem z dnia (…)r. (data wpływu: (…)r.) radca prawny (…)odniosła się do zarzutów zawartych w złożonej skardze.

W ramach czynności sprawdzających Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie dokonał oceny treści skargi oraz pisemnych wyjaśnień radcy prawnego (…), złożonych do tutejszej Izby w ustosunkowaniu się do treści skargi.

Mając na uwadze charakter sporu oraz towarzyszące mu emocje, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, że wspomniane powyżej źródła dowodowe są wystarczające do wydania postanowienia w przedmiotowej sprawie bez konieczności osobistego odbierania zeznań od stron postępowania, a co za tym idzie dalszej eskalacji wzajemnych pretensji i angażowania w tę historię kolejnych osób ze środowiska radców prawnych oraz obsługi administracyjnej Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie analiza powyższych dokumentów nie pozwalała przyjąć, że radca prawny (…)swoim postępowaniem przed sądem, a w szczególności wypowiadanymi pod wpływem emocji słowami, w tym przypadku występując prywatnie w charakterze strony postępowania, naruszyła godność zawodu w sposób dyskredytujący ją w opinii publicznej i podważający zaufanie do zawodu radcy prawnego.

Sprawa dotycząca rozwodu (…)oraz radcy prawnego (…)toczy się pod kontrolą Sądu, który w ramach instytucji policji sesyjnej ma możliwość stosowania doraźnych i dotkliwych kar z uwagi na naruszenie powagi, spokoju lub porządku czynności sądowych, albo ubliżenia sądowi, innemu organowi państwowemu lub osobom biorącym udział w sprawie. To właśnie w ramach tej instytucji radca prawny była upominana przez Sąd i proszona o powstrzymanie emocji, o czym skarżący wspomniał w treści swojej skargi. Ten sam Sąd z pewnością posiada wiedzę w zakresie wykształcenia oraz aktywności zawodowej obu stron sporu. Gdyby zatem Sąd uznał za zasadne poinformować Okręgową Izbę Radców Prawnych w Lublinie o zachowaniu radcy prawnego wykraczającym poza ramy etyki zawodowej, nawet kiedy

występuje on prywatnie w sprawie w charakterze strony, z pewnością skierowałby do właściwych organów Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie stosowne zawiadomienie.

Ponadto zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, jeśli Skarżący istotnie uważa, że działanie radcy prawnego (…)naruszyło jego dobra osobiste, albo też w związku z dokonanym zaborem przedmiotów stanowiących jego majątek osobisty nosiło znamiona przestępstwa powinien w tym zakresie zainicjować stosowne postępowanie przed właściwymi sądami i organami ścigania, które po ustaleniu zasadności stawianych zarzutów zawiadomią z urzędu Okręgową Izbę Radców Prawnych w Lublinie o podjętych czynnościach.

Z uwagi na powyższe okoliczności Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…) r. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie.

W dniu (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie (…)od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Po wnikliwej analizie przepisów art. 11 oraz art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, jak również stanu faktycznego i prawnego w sprawie oraz zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, że brak jest znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego, a więc nie można przyjąć, iż radca prawny (…)dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na wstępie w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie należy stwierdzić, iż zachowanie radcy prawnego (…)w (…)r. oraz podczas postępowania rozwodowego przed Sądem Okręgowym nie miało związku z wykonywaniem przez radcę prawnego czynności zawodowych, a jedynie sytuacją w życiu prywatnym.

Analizując przedstawiony powyżej stan faktyczny należy podzielić pogląd występujący w doktrynie, że w zakresie uchybienia godności zawodu w życiu prywatnym, nie mającego związku z wykonywaniem zawodu przyjmuje się, iż jeśli dane postępowanie radcy prawnego nie było związane ze statusem zawodowym, to co do zasady, pomimo następczego powiązania sprawcy z profesją, nie będzie on podlegał odpowiedzialności na podstawie art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z zarzutem dyskredytacji w opinii publicznej lub podważania zaufania do zawodu radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie analogicznie jak Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie stoi na stanowisku, iż całkowicie niezasadny jest zarzut Odwołującego o zaniechaniu jego przesłuchania. W ocenie Sądu prawa Odwołującego nie zostały w żaden sposób naruszone. Odwołujący mógł zaprezentować zarówno całokształt argumentacji w sprawie oraz zgromadzone dowody zarówno w skardze, jak i odwołaniu. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wierzy, że Odwołujący tak też uczynił mając na względzie w szczególności jego prawniczą wiedzę praktyczną oraz wykształcenie. Brak jest więc zdaniem Sądu przesłanek, aby powyższe uzupełniać zeznaniami Odwołującego w charakterze świadka.

W zakresie nie przesłuchania radcy prawnego (…)w charakterze świadka na okoliczność (…)w jej obecności przez radcę prawną (…)oraz na okoliczność przebiegu wyprowadzki radcy prawnego (…)z domu Odwołującego w (…), Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie również uznał, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie nie uchybił w tym zakresie przepisom prawa. Przede wszystkim okoliczności użycia w toku postępowania w sprawie o rozwód przez radcę prawnego (…)w stosunku do Odwołującego określeń takich jak: (…)nie budzą żadnych wątpliwości z uwagi na to, iż zostały zaprotokołowane podczas posiedzenia przed Sądem w sprawie o rozwód. W związku z powyższym przesłuchiwanie na tą okoliczność w charakterze świadka radcy prawnego (…)jest całkowicie bezcelowe i to zarówno ze względów dowodowych, jak i z punktu tzw. „ekonomiki procesowej”. Podobnie bezcelowe byłoby przesłuchiwanie radcy prawnego (…)na okoliczność przebiegu wyprowadzki radcy prawnego (…)z domu Odwołującego w (…) w sytuacji, gdy z żadnego dokumentu w niniejszej sprawie nie wynika, aby była ona przy tym wydarzeniu obecna i miała, jakiekolwiek informacje w tym zakresie.

Odnośnie zarzutu posiadania tzw. „większej wiedzy” w niniejszej sprawie, która powinna doprowadzić do wyłączenia się Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej

Izby Radców Prawnych w Lublinie to Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, iż Odwołujący w żaden sposób tej okoliczności nie udowodnił, czy też nawet nie uprawdopodobnił jej zaistnienia.

Stosownie więc do powyższego zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie prawidłowo, zgodnie ze sztuką i poszanowaniem uprawnień zarówno Odwołującego, jak i radcy prawnej (…), a rozstrzygnięcie w postaci postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia w żaden sposób nie było przedwczesne.

Reasumując Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że w niniejszej sprawie brak jest znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego, a więc nie można przyjąć, iż radca prawny (…)dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Stosownie więc do powyższego, mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 37 z późn. zm.) w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący: Członkowie:

…… …….. …..……

r. pr. Tomasz Grabek r. pr. Tomasz Marzec r. pr. Zofia Filipek - Kraczek